

உ

கணபதி துணை.

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

காசி துண்டிராஜகணபதி

திருவருட்பா.

காசிகதிர்காமவேலர்

திருவருட்பா.

காசிவிசுவநாதர்திருவருட்பா.

காசிகேதாரகௌரி திருவருட்பா

இவை

அஷ்டாவதானம் - பூவை

கலியாணசுந்தரமுதலியாராற்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892 (ஸ்).

கணபதி துணை.

காசி துண்டிராஜகணபதி
திருவருட்பா.

சீர்கொண்ட காசிரகர்
சேர்துண்டி ராசனெனும்
பேர்கொண்ட வைங்கரற்குப்
பேசுபுகழ்த்-தார்கொண்ட
நற்றிருப்பாட் டனாத்து
ஞாலமிசைத் தொண்டலொம்
கற்றிருப்பார் மேலாங்கதி.

ஒங்காரவடிவான வுன்பாததாமரையு மு
பயபரிபுரமறைகளும்-உதிக்கின்றசெங்கதிர்
க ளொருகோடிநிகரொளியு முத்தாளநீற்றி
னெளியும், பாங்கார்கஜானனமு முககரமு

ம்வளர்புயப்பவளாசலங்களுக்கும்-பாசமுட்
 னங்குசங் கொம்போரிலட்கேம்பகூமொடு
 வைத்தகரமும், நீங்காதவருண்மாரி பொழி
 யுந்தீரியம்பகமு நிறையுமும்மதமாரியும்- நீள்
 சடாடவியும்வெண் பிறையுமொருதொந்தியு
 நெஞ்சிலொருகாலுமறவேன், காங்கேயன்
 மகிழ்தமைய னேகங்கைநதிபெருகு காசிவா
 ழ் துண்டிராச-கணபதியெனும்பெரிய குண
 மேருவேயருட்கருணாநிதிக்கடவுளே. (க)

அருளாலருக்கொண்ட வானந்தவெள்ள
 மேயனந்தசூரியருதயமே- ஆயிரங்கோடிசந்
 திரருதயமேயின்ப மானமழைபொழிமேக
 மே, திருவேபெருஞ்செல்வ மேகாமதேனு
 வேசின்தாழ்விக்குவியலே - தேனுவின்பாலு
 டன்கற்பகப்பூவிலெழு செந்தேன்கலந்தகட
 லே, தருவானகற்பகச் சோலையேயெல்லாந்
 தரும்பெரியபதுமநிதியே- சங்கநிதியேயுண்
 ண வுண்ணத்தெவிட்டாத தண்ணமிர்தின
 திமதுரமே-சருகூலமேயென் றுனைப்பாடியு

ருகவருள் காசிவாழ்துண்டிராச-கணபதியெ
னும்பெரிய குணமேருவேயருட் கருணாநிதி
க்கடவுளே. (௨)

உன்னொருகையிற்கொம்பு வெள்ளியங்க
யிலையா மொருகனககிம்புரிக்கொம்புயர்மே
ருகிரியாகு மேனிசெவ்வானமா மோங்குகங்
கணமனந்தன், வன்னிரவிசந்திரன் திருநய
னமேழெனுமகாசலதிகன்மும்மதம் - வளர்
சண்டமாருதஞ் செவிமாருதஞ்சக்ரவாளகிரி
நீடுதிக்கை, பன்னுநான்மறைசிலம் போங்கு
காலாக்கினி பரந்தநற்கோபாக்கினி-பரிபாக
ணாக்கொண்டு குற்றேவல்கொள்கின்றபரப்பி
ரமமத்தகஜநீ, கன்னெஞ்சனேன்மலக் கர
ட்டைமுரியாததென் காசிவாழ்துண்டிராஜ
கணபதியெனும்பெரிய குணமேருவேயருட்
கருணாநிதிக்கடவுளே. (௩)

குஞ்சரக்கன்று நீ யொழியாம னிற்கின்ற
கூடமென்னிதயவெளியாம், குழந்தைவடி
வாமினைய பன்னிருகைமழகளிறு கூடவினை

யாழ்நிற்க, அஞ்சுதொழி லுன துவிலை யாட்
 டாகமதசலம ருள்கிரியைஞானமிச்சை, யா
 கவைந்தொழிநடத் தகராதி நாதவொலி யா
 னையுன்பெருமுழக்கா, நெஞ்சினிறைவாந்தி
 ரோ தானகோபத்தை நீக்கியென் றற்போ
 தமாய், நிறைகவளமருள்வாயி னாலுண்டு கர்
 ச்சித்து நீமகிழ்வதென்றோசொலாய், கஞ்ச
 ன்முத லோர்தொழக் கங்கைநதிசூழ்பெரிய
 காசிவாழ்துண்டிராஜ, கணபதி யெனும்பெ
 ரிய குணமேருவேயருட் கருணாநிதிக்கடவு
 ளே. (ச)

தேவகணபதி வித்தியா தரர்களுக்கணபதி
 சிவயோகமுனிகணபதி - சித்தர்கணபதிபூசர்
 கணபதிஞானவே திகழிராஜசார் கணபதி,
 கேவலமில்சுரர்களு பதிகருடர்கணபதி கிள
 ர்தயித்தியர்கணபதி - கின்னரர்களுக்கணபதி
 கிம்புருடர்கணபதி கெந்தருவராங்கணபதி
 பாவமறுபோக பூமியர்களுக்கணபதியம் பரத்
 தில்வாசிகளுக்கணபதி - பசாசர்கணபதியுஞ்

கணபதியகூழர்கண பதியுரகராங்கணபதி, கா
வலென்றுநாசெய்பதி நென்னகணபதிப்பெ
ரிய காசிவாழ்துண்டிராஜ கணபதியெனும்
பெரிய குணமேருவே யருட் கருணாநிதிக்க
டவுளே. (௫)

இருவருக்கரிதாகி யெங்குநிறைதந்தையா
மேகபரிபூரணர்க்கும் - இந்த்ராதி முப்பத்து
முக்கோடிதேவர்க்கு மெண்ணிலாமுனிவரு
க்கும், தருமணிசுளொளிவிடுங் கணபனாட
வியுரக சயனத்துமாமனார்க்கும். சதுரானன
ர்க்குமெண் டிசைநாயகர்க்கும்வளர் சகலபு
வனங்களுக்கும், ஒருபூரணப்பிரம மேயென்
றுநினைத்துதித் துவப்போடு தங்கள்சென்னி
யுபயகர மேற்கொண்டு குட்டியேநற்றொழி
ல்க ளொன்றுசெயல் வேண்டுமென்றால்,
கருதரிய நின்புகழை யெளியனேனறிவனோ
காசிவாழ்துண்டிராஜ, கணபதி யெனும்பெ
ரிய குணமேருவே யருட் கருணாநிதிக்க
டவுளே. (௬)

அண்ணாவனவிழுத்த மகலதிருந்துமரு
ளாங்கங்கைந்திபடிந்தும், ஐங்கரத் தெய்வ
முனடித்தாமரைப்பூவை யர்ச்சித்திருந்து ம
டியேன், மண்ணுதிநாதாந்த மானதே காகி
ப்ர பஞ்சமெல்லாமறந்தே, மகோதய மனோ
லயானந்தவாழ்வடையாமன் மாளுமெய்ப்பி
ணியிலுற்றும், எண்ணுத வெண்ணங்க ளெ
ண்ணியும்பகலிலே யிருளின்மூழ்கிக் கிடந்து
ம், யானென்று மெனதென்றும் முன்னிலை
யைநாடியு மேங்கியிடர்படந்தியோ, கண்
னுளனையுனைக் கண்டுருறைதீரவருள் காகி
வாழ்துண்டிராஜ, கணபதி யெனும்பெரிய
குணமேருவேயருட் கருணாநிதிக் கடவுளே.

உன்னுருவையும்முனக் கிணையவன் னுரு
வையு முன்றந்தையருருருவையும், உன்ன
ன்னையுருவையு முன்னடியருருவையு மொ
ன்றென்பனிந்தவுருவை, இன்னமென்கண்
கொண்டு கண்டிடவுமெய்யடிய ரேவல்செ
ய்தேதிரியவும், இணையடிக ளென்சென்னி

வைத்திடவு மருள்பெறவு மின்பவாரிதிமூழ்
கவும், அன்னைபிள்ளையையா தரிப்பதென
வேயென்னை யாதரித்தேவல்கொளவும், ஆ
சைவைத்தேனின்த வாக்கைவிழு முனமிந்த
வாசைதீர்ப்பெறுவனோ, கன்னெஞ்சனென்
முன்பு நீவருவதெந்தநாள் காசிவாழ் துண்டி
ராஐ, கணபதியெனும்பெரிய குணமேருவே
யருட் கருணாநிதிக்கடவுளே. (அ)

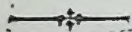
இரவில்லைபகலிலே யிலாபதேசங்களிலே
யின்பதுன்பங்களில்லை, யானில்லை யெனதி
ல்லை யிதயமிலையகிதமிலை யெண்டிசைகள்
காலமில்லை, வரவில்லை போக்கில்லை பாவபு
ண்ணியமில்லை மரணம்பிறப்புமில்லை, மண்
னாதியாசையிலே மனமானபேயில்லை மல்
மாயையிலேயென்று, பரவுபட்டப் பகலெ
னும்பெரியவுன் வடிவுபார்த்திருக்கின்றவடி
யார், பாததாமரைபரவி நானுமவர் போலு
னைப் பார்க்கவரமென்றருளுவாய், காதலாம
லகமென முத்தியருள்கங்கைகூழ் காசிவாழ்

துண்டிராஜ, கணபதியெனும்பெரிய குண
மேருவேயருட் கருணாநிதிக்கடவுளே. கூ

தேகபாரம்பொறுக் கப்படுவதில்லையென்
செய்குவேன்றெய்வமேயுன், திருவடித் தா
மனையை நம்பினேனீயலாற் றிக்குவேறில்
லையுலகில், ஆகமாகா துசி யென்றவரு வருத்
தபேர்க் கருள்வேனெனுஞ்சொல்பொய்யோ
ஐயவுனைமறவாத வானந்தவாழ்வன்றி யமர
ர்வாழ்வும்விரும்பேன், பாகமேயில்லாத நா
ன்வாரணாசியிற் பரவுமொருமணி கர்ணிகை
ப், பாகீரதிக்குள்ள நாயாசமாகமெய்ப் பார
ம்விடவருளளிப்பாய், காகமாதியசரா சர
மெலாங்கதிபெறுங் காசிவாழ் துண்டிராஜ
கணபதியெனும்பெரிய குணமேருவேயருட்
கருணாநிதிக்கடவுளே. க0

துண்டிராஜகணபதி திருவருட்பா

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

காசிகதிர்காமவேலர்

திருவருட்பா.

உலகடங்கலுமருண வெயிலுமிழுமுபய
ரலியொருகோழிகர்மேனியும்- உமைமுலை
ப்பாலொழுகு கடைவாயுமிளங்கையுமுச்சி
யுந்திகழ்கொண்டையும், திலதமுஞ்சுட்டியுந்
திருநீறுமழுகுபொழி திருநுதலுமருண்மாரி
சேர் - திருநயனமுங்கருணை வதனமுமம்
மைதரு திருமுலைப்பாற்கண்ணமும், இலகு
செங்கைம்மலரு மஞ்சலெனுமொருகரமு மி
ருசெவியுமுபயரவியாம்-இருகுண்டலங்களு
ம் பாத்தாமனாகளு மிலங்குங் குழந்தைவடி
வாய்க், கலகலெனவேசிலம்படியனேன்காண
நீகாசிதனிலோடிவருவாய்-கங்கையுமைபால
னே கதிர்காமவேலனே கந்தசுவாமிக் கடவு
ளே.

(க)

தற்பாஞ்சோதியே பூரணப்பிரமமே சது
 முகப் பிரமாதியோர்-சதுமறையுமடிமுடிகள்
 காணாமலேதேடி சச்சிதானந்தசிவமே, அப்பு
 தானந்தவரு ளமுதமழைமேகமே யனந்த
 கல்யாணகுணமாம் - அகண்டபரவெளியே
 யெ னுயிரினுக்குயிரோ யருட்கருணை மேரு
 கிரியே, சிறபரந்தந்தசின் தாமணிக்குவியலே
 செந்தேனெடுஞ்சலதியே - தெள்ளமுதமே
 சன்ம மாற்றுதற் கடியார்கடேடவருமருமரு
 ந்தே, சுற்பகச்சோலையே யென்றடியனே
 னுனைக் கவிமாரிசொரிய வருள்வாய்-கங்கை
 யுமைபாலனே கதிர்காமவேலனே கந்தசுவா
 மிக்கடவுளே. (2)

சகலபுவனம்பணி சதாசிவந் கோர்குடி
 தான்மொழிந்தருள்குருக்கள் - சதுமுகப்பிர
 மாவை முடியினிற்குட்டியே தான்சிறையி
 டுங் குருக்கள், அகிலசகதண்டகோடிகளெ
 லாம் பின்படைத் தருடந்திடுங் குருக்கள்-
 அசத்தியமகாமுனிக் கருள்செய்துசடைமு

டியி லடிவைத்திடுங் குருக்கள், பகருமுப்ப
த்துமுக் கோடிவானவர்மகுடபந்திப்பணியுங்
குருக்கள்-பதினெண்புராணமுமுனிவர்பணி
செய்யப் பகர்ந்திடுகுருக்களினினான், ககன
மாருதமென்ன வத்துவிதமாகக் கலந்திடச்
செய்தலரிதோ - கங்கையுமைபாலனே கதிர்
காமவேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே. (ங)

திருமகளுகந்தநெடு மால்சக்கரப் படை
தேவேந்திரன்வச்சிரம்- சிவன்மழுப்படையு
ழி யனலோடுகாற்றெனச் செட்டிநீவிட்ட
நெடுவேல், ஒருகணத்தேவடவையும்மதியு
மிரவியு மொளிக்கவொரு கோடியாகி-உக்ரப்
ரசண்டரவீ யெனவோடி யண்டங்க ளோ
ராயிரத்தெட்டினும், வருகுரபன்மனும் வஞ்
சக்ரவுஞ்சகிரி வயிரொடுபெருந்தாரகன், மா
ர்மைப்பிளந்ததென் றுலடியனேன்மிக வரு
ந்தவேநின்று நோய்செய், கருமமலையைப்
பொடி படுத்தலரிதோவுனது கைவேலினுக்

கருளுவாய், கங்கையுமைபாலனே கதிர்காமவேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே. ௪

அரிமருகமுருகசர வணபவர் வெனுமடிய ரச்சந்தவிர்த்தருண்மயில், ஆயிரத் தெட்ட ண்ட முட்டையெனவேயணைத் தசுரனாக் கொன்றிடுமயில், பெரியநவ கண்டமொடு மேருகிரிகுலகிரி பெருங்கடல்க ளுள்ளடக் கும், பெருஞ்சக்ரவாளகிரி யநாநொடியினு க்குளே பிரதக்ஷணஞ்செய்யுமயில், விரிபணு டவியுரக முங்கோடியண்டமும்விழுங்கியே பின்னுமிழ்மயில், வேலநீயேறுமயில் வெரு பராக்கிரமமெனில் வினைபனேன் மாயை யென்னும், கரியபாம்பைப்பொடி படுதலரி தோவுன் கலாபமயிலுக்கருளுவாய், கங்கை யுமைபாலனே கதிர்காமவேலனே கந்தசுவா மிக்கடவுளே. ௫

தருங்கற்பகடாடவியி விர்த்ராதி வானவர் கடளரச்சமாங்கங்குலஞ், சக்ராயுதக்கடவு ளச்சமிகுகங்குலஞ் சதுமுகத்தோ னச்சமா

ம், பெருங்கங்குலும்மவுண ராங்கங்குலந்து
யர் செய்பெரியப்பிரபஞ்சத்துளே பிரியாத
கங்குல முன்னடியராணோர்கள் பிறவிக்கு
மூலமான, அருங்கங்குலும்விடிய வேகடுங்
குரலைவிடு மதிபலபராக்கிரமமாம்-அஞ்சிறை
ச்சேவலுன்கைத்தூவ:சமாமென்னி லடியனா
ணவதிமிரமாம், கருங்கங்குலவிடியவே கூவு
தற்கரிதோசொல் காலாயுதத்தினுக்குக் - கங்
கையுமை பாலனேகதிர்காமவேலனே கந்த
சுவாமிக்கடவுளே. (சு)

ஆருக்குவந்திடு விருந்தோவி தென்றுநீயறி
யாதுபோலிருந்தால்- அடியேனையஞ்சலென்
பார்களா மிங்குனக் கடிமைமே லன்பில்லை
யோ, ஊருக்குவந்தவ னொருத்திபிள்ளைக்கு
முலை யூட்டிடுவனோசொல்லுவாய், உனக்க
டிமையாகிய முன்புகழ்கள் பாடியுமெ னுயிர்
வருந்திடனீதியோ, பாருக்குளேகலி யுகத்
திலேகண்கண்ட பரமதெய்வம்மென்றுணைப்
பாருளோர் மெச்சுமது மெய்யாகு மிப்போ

து பாவியேற்கருள்புரிந்தால், காருக்குமதிக
வர மழைபொழியுமீராறு கரகமலசர்வஞ்ஞ
னே, கங்கையுமைபாலனே கதிர்காமவேல
னே கந்தசுவாமிக்கடவுளே. எ

அஞ்சமுகனுன்பிதா விமயமாமலையுதவு ம
மலைநின்னன்னையாகும், அண்ணன்முன்கய
முகத் தசுரனுயிர்வீட்டியரு னேங்கரக் கடவு
ணெடிய, மஞ்சவணன் மாமனுன் மைத்து
னன்மன்மதன் மலரினயனுன்சிடனும், வா
னவர்க ளுன்னடிய ராயிரத்தெட்டண்ட ம
ன்னவனுன்வாகனம், கொஞ்சமடி யேனையு
ன் னடிமையென்றோதிடக் குருமுனிக்குந்
தமிழருள், குமரபரசுவாமி யுன்னடியரடியா
ர்கள் குற்றேவல்செயவருள்வாய், கஞ்சமலர்
முகவள்ளி மணவாளவெங்குங் கவின்றெய்
வயானைகணவா, கங்கையுமைபாலனே கதி
ர்காமவேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே. அ

உன்மலர்ப் பாதத்தின் மகிமையு மேன்
மையு முமாபதிபுயங்க ளறியும், ஒங்குதலை

ஞானமு மாறுகுணபேதமு மொருநான்முக
த்துவேதன், நன்முடியறிந்திங் கரபலமு
ம்வீரமுந்தகுரனங்கையறியும், தருகடை
க்கண்ணருளின் ஞானமுந்தீகையுந் தமிழ்
முனிவனோக்கமறியும், மன்மதனுருவறியு நி
த்தியமு மழகுமெய் வாழ்வுமானந்த சுகமும்
மகிழ்வள்ளிதெய்வயானையுமறிவ ரடியருன்
மகிமையெல்லாமறிவொன், கன்மன மறிந்
துருக மாட்டுமோவறியக் கடாக்ஷம்வைத்த
ருண்முருகனே, கங்கைபுமைபாலனே கதிர்
காமவேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே, ௯

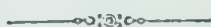
அடையாளமாம்பரங் குன்றுமுத லாறுப
தி யம்பலங்காசிகமலை, அணிகோணமாமலை
யாதிக்கேதீச்சர மருள்சம்புகுண்டமாதி, இ
டைவிடாதேநிறைந் தோமாகிலும்புவி யெ
றும்பாதிக்காசிகமேவி, இறந்ததென் றான்முத்
தி யெய்துமென்றருள்செய்த வெந்தைமொ
ழிநம்புதலினால், திடமுடையபத்தியில்லாத
வெளியேனுஞ் சிவானந்த நாதனென்னும்,

உ

கணபதி துணை.

காசி விசுவநாதர்

திருவருட்பா.

சீரார்பெருந்தடங்கண்ணியொருபாகமுஞ்
சேயுறையுநின் கவானும்- திருமுகத்தாமனாயி
னழகொழுகுசருணையுஞ்சிறுகைநிலாவெறி
ப்பும் நீரார்சடாமகுடமும்பிறையும்வெண்
பொடி நிறைந்தசெம் பவளவடிவும்- நீண்ட
சங்கொடுதோடு பூண்டவீருகாதமதுநெட்டி
தழ்விரிக்குமிதழித், தாராருமார்புந் தீரியம்
பகமுமழுமான் றரித்தசெங்கரமலர்களும் -
சரணம்புயங்களும்தனிவெள்ளை விடையின்
மேற் றமியனேன்காணவருவாய், காராரும
ண்டமுக டொன்றியெங்கும்பரவு கங்கைந
திசூழ்ந்திலங்கும், காசிவிசுவேரனார் தேவோ
சொருபமே கருணாநிதித்தெய்வமே.

க

பெற்றதாயும்பிதா வும்பிதானைப் பெற்ற பெரியவனுமுரியதாயும், பிறவிப் பெரும்பிணிக் கொருமருந்தும்பெரிய பிழைகளெல்லரம்பொறுக்கும், கொற்றவனுந்நவப் பயனுமிகப்ரமுங் கொடுத்திடும்பெருவள்ளலும் குறைவற்ற செல்வமும் நிறைவற்ற மெய்ஞ்ஞான குருவுமென்குலதெய்வமும்; மற்றுள்ளசித்தியுஞ் சுற்றமுநீயென்று வந்தடைந்தேனையருளா, மலர்க்கரங்கொண்டுபர மானந்தவமுதூட்டி மதலையென வேவளர்ப்பாய், கற்றவர்களுள்ளத்தி லுற்றவருணேசனே கைலாசகிரிவாசனே, காசிவிசுவேசனாந்தேஜோ சொரூபமே கருணாநிதித்தெய்வமே. உ

பொன்னுசையென்கின்ற பேய்க்குமயல் செய்கின்ற புவியாசையாம்புலிக்கும், பூவையர்களாசையெனு மாவியொழியச்செயும் புலேவேடர் வெண்கணைக்கும்; என்னாவியேயோ ிலக்காகவைத்தாயி தென்னவினே யாட்டையனே, ஏழைபங்காளனீ யென்னென்

றுசொல்வதிங் கேழையடியேன்றவிரவோ;
முன்னாளிலொருமதுரை நகரினிற்பன்றிக்கு
முலைகொடுத்தவனல்லையோ, முருகவேளைப்
பெற்ற தந்தையலையோபெரிய மூதுலகிலடி
யார்மனக், கன்னாருரித்துயிரை வாழையின்
கனிசெயுங் கருணாப்ரவாகனலையோ, காசிவி
சுவேசனாத் தேஜோசொருபமே கருணாநிதி
த்தெய்வமே.

௩

கூற்றினிடர் மாற்றவே யவிமுத்த மென்
றோதுகோநகரம்வந்தடைந்தேன், கூட்டை
யுயிர்விடுகால நாட்டுமணிகர்ணிகைக்குலாவு
தீரஞ்சேரவும், ஏற்றின்புறத்துன் னிடப்புற
ம்பிரியாத விமயாசலம்பயந்த, என்னன்னை
முன்னுதன் பின்னைவினையாடவு மினையவ
னைமடியில்வைத்தே, ஊற்றெடுக்குங்கருணை
முலையமுத மொருகைகொண் டேற்றியெனை
யொருபின்னையா, ஒருகரத்தாற்றடவியருண
யனம்வைத்தெடுத் துத்தரியம்வீசுதென்றற்,
காற்றினுலென்களையை மாற்றிடவுநான்கண்

டு கண்குளிரகின் கண்வைப்பாய், காசிவிசுவேசனாந் தேஜோசொரூபமே கருணாநிதிக் கடவுளே. ச

பண்டுநான்வாரணாசிப்பதியி னுடல்விட்ட பறவைமசகங்கமுகுநான், பன்றினொன ட்டகங் குதிநாநான்மும்மதம் பாயலருகளி யானைநான், மண்டிருமலத்திற் புழுத்தபுழு நானீரில் வானைநான் வரியரவுநான், மரநா னெறும்புநா னென்றொருவருக்கொருவர் ம னமகிழ்த் தேகுலாவும்; அண்டர்தொழ வே கைலை யமலநின்வழிவான வருளுருத்திரநா யன்மார், அவர்களுடனெக்கால மடியனேன் மனிதனென் றகமகிழுகாளெந்தநான், கண் டவிடமெங்கெங்கு கின்றபரமானந்தகங்கை குழ், காசிவிசுவேசனாந் தேஜோசொரூபமே கருணாநிதித்தெய்வமே. ௫

சரியைகிரியாயோக ஞானத்தினன்முத்தி சாதித்த நூல்களந்தத். தவமேது மின்றியே யவமேசெய்தாலுமத் தமோமயசராசரங்கள்

நரர்பயிலும்வாரண சிலிலுடலம் விழலிந்த
நன்மையொன்றைக்கொண்டுமேல், நாற்றட
ந்தோளுந் தீரியம்பகமுமோர்வித்த நாரிபா
கமுமுரகமார், கிரணசந்திரசடா மகுடமும்
பிரமர்தலை கிங்கினிகளென்றுகட்டிக், கிரீட
கோடிகன்வந்து பணியவிந்த்ராதியோர் கே
ட்டவர முதவுபதமும், கரதலாமலகமென
வேபெறத்தருமுனது கருணைதனை யென்ன
சொல்வேன், காசிவிசு வேசனாந் தேஜோ
சொருபமே கருணாநிதித்தெய்வமே. ௬

இன்னமெத்தனைநா ளிருக்குமோகாயமெ
ன்றேங்குமே நெஞ்சமையோ, இடருடலி
னான்படுவ தெந்தைநீயல்லாம லிவ்வுலகிலி
யாவரநிவார். என்னையுன் னடியார்க் குழாத்
துடன்சேர்ப்பதற் கின்னமென்னாட் செல்
லுமோ, இன்றுவந்தருளுவாய் நானைவந் தரு
ளுவா யென்றுவழிபார்த்திருப்பேன், அன்
னையேயென்னைவந் தஞ்சலென்றாண்டிமெய்
வடியொருகூட்டுவாயென், றனுதினமுமமு

தழுது மெவிவதல்லாமலிங் கடியனேன் செ
ய்வதென்னோ கன்னலேதெனே கனிந்த
கனியேபெரிய கைவல்யமே கங்கைவாழ்,
காசிவிசுவேசனாந் தேஜோசொருபமே கரு
நிதித்தெய்வமே. எ

அங்கண்வானத்தமார் பிறவிப் பெரும்பி
ணிக் கருமருந்தெனவு மயன்மால், ஆதியோ
ரரகரா விந்தநதியற்புத மகிலத்துளில்லையெ
னவும், எங்கண்மலதிமிரபட லங்கிழித் தோ
ட்டுதற் கிரவிசதகோடியெனவும், இந்த்ரசா
லப்பகட் டாகும்ப்ர பஞ்சமோ டிரண்டுவித
மாயையென்னும், பங்கமுற்றுங்கழுவ வரு
ஞானவானந்த பரிசுத்தசலதியெனவும்,ப்ரம
கல்யாணகுண பரமசிவசத்தியொடுபாகீரதி
ப்பெயர்புனை, கங்கைநதியைப்புவியி லன்
னையெனவைத்தகின் கருணைதனை யென்ன
சொல்வேன், காசிவிசுவேசனாந் தேஜோ
சொருபமே கருணாநிதித்தெய்வமே. ௮

சரணமுன்சரணமல் லாலிங்குவேறில்லை
தங்கிடுஞ் சர்வசீவ, தயாபர னெனக்கருள்
வை யென்றுன்னை நம்பியுன் சந்நிதியைவந்
தடைந்தேன், மரணகாலந்தனின் மணிகர்
ணிகைத்துறையில் வந்துசேரச் செய்துநீ
மால்வெள்ளை விடையின்மேல் வேலனுமை
யவளொடுமுன் வந்தென் வலச்செவியிலே,
பரமவுபதேசம்வைத் தாவிபரமானந்த பர
மசலதியின்மூழ்கிடப்: பாழானகாயமெய்ப்
பாகீரதிப்புனல் படிந்திடவரந்தந்தருள், கர
ணங்கடந்தமுழு முதலேசிதாகாசகனகசபை
நடராசனே, காசிவிசுவேசனாந் தேஜோசொ
ரூபமே நருணாநிதித்தெய்வமே.

க

மெய்யென்று பெயர்பெற்ற பொய்யான
வென்னுடலம் விடுகாலநானறியவும் - விமல
மணிகர்ணிகைத் துறைவந்துசேரவு மெய்க
ங்கை நதிமூழ்கவும், துய்யவெண்ணிறங்க
மெங்குமேபூசவுஞ் சுத்தகண்டுகைபூணவும்-
தொண்டுசெயு மடியார்கடோத்திரஞ் சொல்

தேவிதுணை.

காசி கேதாரகௌரி

திருவருட்பா.

வண்டணிசெய் மலரழகு புரியளகமுங்
கொப்பு வார்குழையுந்ருதோடும்வெண், மதி
கோடி யுதயமென வருபிரபை தருமுகமும்
வட்டமிடு சுட்டியொளியும், தண்டரள நவ
ரத்ன வாரமுங்களபமிகு தண்கொங்கையுங்
கவின்செய், சங்குசூடகமொடு பொலிந்திடு
பசுங்கிள்ளை தருமபயவரதகரமும், கண்டொ
டுநறுந்தேனு நுங்கனிசெழும்பால்கனிந்தமு
தமனையமொழிபும், கமலைகலைமகளமரர் குல
திலதமகளிர் புகழ்கல்யாணசோபனமுமாய்,
அண்டகோடிநளனு தினந்துதிசெய்காசிவா
ழாதாரசத்தியுமையே, அருட்கடைசெய்தா
ளுவாய் கேதாரகௌரிநின் னடிபரவுமடிமை
யென்றே.

க

செந்தாமறைத்தவி சிருந்தோன் படைத்
துத் திருந்துதன்கைசலித்தான், செங்கண்
மாலின்றெனே யளித்திட்டளித்தே திடுக்கெ
ன்றவன்சலித்தான், அந்தகனுமென்னைத்து
ரத்திப்பிடித்தவனடிசலித்துடல்சலித்தான்,
அடியனேனின்றள வெடுத்துடல்சலித்தில
னெ னுணவத்துணிவிதென்றோ, சிந்தூரத்
தந்தமுஞ் சந்தனப்பந்தியுஞ் செய்யலைக்கை
வீசியே, செகமகிழவருகங்கை சூழ்காசிரக
ரினிற் றிகழ்வசாலாகூதியுமையே, அந்தரமி
லாதெனது முன்வந்துநின்கமல வடியிணை
கண்முடியில்வைத்தே, அருட்கடைசெய்தா
ளுவாய் கேதாரகௌரிநின்னடிபரவுமடிமை
யென்றே.

௨

சீருற்றகயிலாயசிகரமும்பயில்பெருஞ் செ
ம்பொன்மாமேருகிரியும், திகழ்மந்த்ரசயில
முங் கந்தமாதனமும்வின் தமுநெடியநீலகிரி
யும், ஏருற்றுவாழவே யீமயத்தில்வந்துதித்
தினிதுவனர்புதல்வியன்றோ, என்மனக்கல்

லையோர் சிகரமென்றெண்ணியே யிருந்தெ
னையிரகூழியம்மா, காரூற்றுறைசோலையுறு
காசிதழையவே கருணையொடு வாழுமுமையே,
காரணிபுராதனி நிராதனிசிதானந்த
கானத்தில் வாழுமயிலே, ஆருற்றநாயேன்
றிகழ்ந்துவிட்டாலென்னை; யாதரிப்பவர்களு
ண்டோ, அருட்கடைசெய்தாளுவாய் கேதா
ரகௌரிநின்பூனடிபரவுமடியென்றே. ௩

திருவுற்றமார்பினன் செல்வமொடுநான்
முகன் செல்வமிந்திரர்கள்செல்வம், சித்தர்
சாரணர்வித்தி யாதர்கள்செல்வமுந் தேவர்
மகி முறுசெல்வமும், தருவுற்றமாலேசெறி
சகராசர்செல்வமுஞ் சார்ந்துளோர்தஞ்செல்
வமும், தானென்றுநானென்று, வாழுமவர்
செல்வமுஞ் சர்வதார்தஞ்செல்வமும்; கருவு
ற்றபணிலமுற் றுயர்காசிககர்மேவு கருணை
கடாகூழியுன்றன், கழல்பரவுமடியர்தஞ் செ
ல்வத்திலனுவளவு காணவவர் செல்வமுள
தோ, அருவத்திலுருவாகி யுருவத்திலருவா

கு மானிடப்பாகமுறைவாய், அருட்கடை
செய்தாளுவாய் கேதாரகௌரிநின்னடிபரவு
மடிமையென்றே. ச

மடுத்தவுதரத்தினின் மிகுத்தனல்படுக்கா
து வன்புழுவுடுக்காதுபின், வாயுக்கெடுக்கா
து கோளிவிடுக்காது வருபனித்தளியளவ
தாம், எடுத்தசந்தொடுபழுதிலா நரம்பீரல்
பல் வீரதந்நமுதிரமாகி, இருகைகாஸ்கொ
ண்டவொரு தண்டமாய் விண்டுவினிநுந்து
வீழுவார்களெனவே, தடுத்தபுவிதனிலதோ
முகமதாய்வீழவன்னை தன்றுயருமென்றுன்
பழம், தாயாகியெங்குநிறை தருவிசாலாகுழி
நான் சாற்றநீயறியாததோ, அடுத்தடுத்திவ்வு
ட லுதித்துவாடாதசுக வானந்தவமலமாக,
அருட்கடைசெய்தாளுவாய் கேதாரகௌரி
நின் னடிபரவுமடிமையென்றே. ௩

நீரினுறுதண்மையுந் தீயினுறுவெம்மையு
ந்நைமலரி னுறுநாற்றமும், நிகழெள்ளிலெ

ண்ணையும் புகழ்பாலினெய்யுமாய் நிறைந்தி
ருந்தனவென்னவே, பாரின்மிகு புனலங்கி
வாயுவாகாயமும் பகர்சரசரமதெங்கும், பற்
நிநின்றினி துவள ரன்னமேசொர்ன்னமே
பாலலோசனைவல்லியே, சீரின்மிகுமூலகெ
லா முதரத்தின்முன்னீன்ற செங்கண்மாற
ன்றங்கையே, திசைமுகன்முதலமரர் வந்து
வந்தினிதுபணி திகழ்பதாம்புயவல்லியே, ஆ
ருமாதாரமில்ர் கேதாரமேயென்னவறைகுவ
துபொய்வார்த்தையோ, அருட்கடைசெய்
தாளுவாய் கேதாரகௌரிநின் னடிபரவுமடி
மையென்றே.

௬

கச்சைப்பழித்துக் கனத்துச்சினத்துக் கதி
த்திலகுபச்சையாகிக், கண்கறுத்திடை வெ
ளியிலா திபத்துணை முலைக்கன்னியர்கடம்மா
சையும், வைச்சுப்புதைத்துத் திரட்டியணு
வளவுமெதிர் வந்திரப்பினுமிடாது, வாடியே
தேடியே சாடியேமுடிய மயக்கமுறுபொன்
னசையும், இச்சகத்தியாவையு மெனக்கெ

னக்கென்றேயிருந் துவிமெண்ணாசையும், இந்
திரியவிடயமய மல்லாதுபேரின்ப வினிய
வாழ்வறுவதுண்டோ, அச்சத்துமாளாதுசச்
சிதானந்தசிவ வமலகேவலமருவவே, அருட்
கடைசெய்தாளுவாய் கேதாரகௌரிநின் ன
டிபரவுமடிமையென்றே. எ

வானுற்றமழைமொக்கு ணிகர்செல்வநிலை
யென மகிழ்ந்துறையுமுடர்முன்போய்வாய்
திறந்தெண்ணுன்கு பல்லையுங்காட்டியே மா
ரனீசுரனென்றே, தானுற்றெடுத்தெடுத்தொ
ருகோடிவாசகஞ் சாற்றமுக நோக்கிடாது,
சப்பாணியோநொண்டி யுமையோ செவிட
னோ தகுமந்தகாசனிவனோ, கானுற்றமிருக
மோ வுயிரிலாத்தேகமோ காணுமிதுவென்
கொலென்றே, கருதிடமதத்தினுறை சிறு
பேதைதங்களைக் கண்டு துதி செய்திடாமல்,
ஆணிற்சிறப்புற்றதேனுவின்கன்றென்ன வம
லசகமேவிவாழ, அருட்கடைசெய்தாளுவாய்

கேதாரகௌரிநின் னடிபரவு மடிமையெ
ன்றே. அ

மத்தமாகரியொலியும்வாசிப்பெருக்கொலி
யும் வருமிரதமூரும்மாலியும், மைந்தர்பருவ
ந்தனின் மணஞ்செயொலியும்மகளிர் மங்க
லத்தொலியும்வண்டு, தித்திதிமியென்றுநற
வுண்டுவிலையாடுந் திருத்தவொலிநீத்தவொலி
யும், செந்தமிழ்ப்புலவருட னோராறுசாஸ்தி
ரஞ் செப்பொலியும் வேதவொலியும், சுத்தி
யொடுபிரமரிந் திரன்முதலி னோர்கணனி
துதிசெய்சிவகீதவொலியும், தொண்டரரகர
வென்று பல்லாண்டிசைத்திடுந் துய்யமந்தி
ரவொலியுடன், அத்தனாந்திருவழா வொலி
பெருகுகாசிவா முங்கையற்கண்ணியுமையே,
அருட்கடைசெய்தாளுவாய் கேதாரகௌரி
நின் னடிபரவுமடிமையென்றே. கூ

திங்களணிசெஞ்சடாடவிபுனையும்விசுவே
சர் திருவருள்சிறந்துவாழி, திகழ்வீசாலாகுழி

யுமை வாழிசன்முகனுடன் சிறுதுண்டிரா
 ஜன்வாழி, சங்கமுற்றுயர்கங்கை நதிவாழி
 வயிரவன் சரணம்புயங்கள்வாழி, தருஞான
 வாலியும் வாழிமாதவனுடன் தருதண்டபா
 ணிவாழி, புங்கவர்கன்பணிகாசி நகர்வாழி
 யாரண புராணசாஸ்திரமும்வாழி, புகழ்மே
 வுமிந்நகரி லன்னதானஞ்செயும் புண்ணியர்
 களென்றும்வாழி, அங்கங்குதருமநிதி தரு
 ஷோர்கள்வாழுவே யவிமுத்தம் வரமுமுமை
 யே, அருட்கடைசெய்தாளுவாய் கேதார
 கௌரிநின் னடிபரவுமடிமையென்றே. ௩

காசிகேதாரகௌரி திருவருட்பா

முற்றிற்று.

